

УЧИТИСЯ ДАВАТИ

Це коротка лекція, у якій висвітлено кілька думок про те, як ділитися частиною себе у місіонерському служінні з невіруючими.

Подивімося на 2 Коринтян 8:9: *«Бо ви знаєте благодать Господа нашого Ісуса Христа, Який, будучи багатий, збіднів ради вас, щоб ви збагатились Його убозством»*. Це один із тих віршів, у яких ще раз показано Божу красу. Він, хоч і є багатим, стає бідним, щоб інші могли збагатитися завдяки Його силі.

Минулого тижня я читав про Гадсона Тейлора. Він був великим місіонером, який керував служінням у Китаї. Він сказав своїм місіонерам: «Усе те, що ви залишили в Англії: дім, освіту, родичів, хорошу зарплату — китайцям усе це ні про що не говорить». Ви собі думаєте: „Боже мій, я пожертвував і тим і цим, і це я також залишив“ — а для китайців це порожні звуки, тому що вони ніколи не були в Англії. Вони вважають, що життя в Англії таке саме, як і в Китаї. Якщо ви хочете досягти успіху, вам потрібно виявити більшу жертвовність і збідніти навіть більше за самих китайців. Якщо у вас помре двоє дітей, а у китайців — одна, **тоді** вони бачать вашу жертву». Нам цей приклад, можливо, здається крайнощами, а от їм — ні. Одного місіонера комуністичний режим у Китаї довів до справжніх злиднів. Він був змушений займатися ледь не найганебнішою справою з усіх, які китайці можуть собі уявити. Йому доводилося лізти руками у коров'ячий гній. Щоб вижити, він мусив збирати вугільний пил, опале осіннє листя і гній, потім голими руками все це перемішувати та ліпити із суміші кулі, які можна було палити замість вугілля. Вогню з однієї чи двох таких куль йому вистачало на те, щоб зварити кашу для своєї дворічної дитини. Таке доводилося робити тільки п'яницям або надзвичайно бідним людям. У нього були гроші в банку, але комуністична поліція ні за що б їх йому не віддала. Люди бачили це і думали: «Такий бідний і ще й іноземець. А до того ж білий. І йому доводиться ось таке терпіти». Це, напевно, було великим підбадьоренням для церкви. Комуністи не дозволяли йому проповідувати. Його сім'ї забороняли ходити до церкви й не дозволяли ні з ким спілкуватися або запрошувати людей до себе. У своїй маленькій хатці вони жили, наче в'язні: одна лише пуста кімната без штор, без опалення, без нічого. За два з половиною роки Бог дав їм можливість лише для жертви, а для проповіді — ні. Лише для жертви.

Подивімося тепер на 2 Коринтян 9:6: *«А до цього кажу: Хто скупю сіє, той скупю й жатиме, а хто сіє щедро, той щедро й жатиме!»* Думаю, що місіонер, який займається організацією нових церков, повинен бути щедрим. Ми щойно прочитали вірш про те, що Бог зробив для нас. Він залишив своє багатство і став бідним, щоб зробити нас багатими. Якщо ви хочете мати успіх в організації церкви, вам потрібно бути з людьми денно іночно. Вам потрібно віддавати людям свій час. Вам потрібно відчиняти їм двері свого дому. У моєї дочки Присцилли троє маленьких дітей. Іноді вона телефонує і каже: «Як же я втомилася. Цілий день люди до хати і з хати, туди й сюди. Жодної вільної хвилини ні для себе, ні для родини!» Дванадцята година ночі, і знову хтось стукає у двері. На порозі стоїть і плаче молода дівчина, якій потрібна допомога».

Вам просто треба віддавати — віддавати свій час, сили, любов. Завжди майте щось у кишені для дитини чи ще для когось. Я чув про одного місіонера тут, в Україні, у якого це виходить напрочуд гарно. Побачивши дитину, він дає маленьку цукерочку. Коли взимку бачить бабусю, у якої немає взуття, він дивиться на її ноги і прикидає, який у неї розмір, а потім купує якісь дешеві черевики і віддає їй — тихенько, наодинці, непоказно. І ніхто й думки не має, що він багатий або що він надає гуманітарну допомогу. Ні, але люди знають, що він піклується про них, і таке давання приносить плоди. Він баптист, а не православний священник, але його не цураються. Люди відчувають, що він піклується про них. Щоразу, коли він бачить потребу, він цю потребу задовольняє. Звичайно, люди приходять на його зібрання! Звісно ж, у його служінні з організації церкви є приріст! Бо ж людям принаймні хочеться довідатися, що ж то він робить у неділю. Хто ця людина насправді? Яка його церква? І чому він це робить?

Якщо будете сіяти щедро, то щедро жатимете. Тому я думаю, що нам, чоловікам, потрібно працювати з чоловіками, якщо ми хочемо, щоб розвивалася церква, у якій буде добре чоловікам. Я не знаю, чи є тут взимку якісь особливі чоловічі справи, коли надворі такий сніг і холод. Але якщо не взимку, то навесні чи влітку візьміть трьох-чотирьох невіруючих чоловіків, зберіть їх разом у суботу, відвезіть десь на річку чи ще кудись, щоб можна було разом випити кока-коли та пограти у м'яч. Мають же бути такі види дозвілля, які подобаються невіруючим чоловікам: грати в шахи чи ще щось! Зазвичай вони збираються разом і п'ють. То й ви збирайтеся з ним і пийте. Не обов'язково пити горілку — можна випити кока-коли.

Подивімося на розділ 9, вірш 9: *«Як написано: Розсипав та вбогим роздав, Його справедливість триває навіки!»* Цікаво, правда ж? Він роздає дари вбогим, і, мабуть, наприкінці Йому нічого не залишається. Але **Його справедливе ім'я триває навіки**. Ось таким місіонером ви повинні бути там, де ви працюєте.

Мешканці того села або міста мають відчутти, що вони раніше ніколи не бачили такої співчутливої людини. Потім приїде хтось інший, який буде продовжувати це служіння. Теж хороша людина, але не такий, як той перший, який заснував тут церкву. Ось такою має бути ваша репутація.

Що зробив Бог? Бог дав початок творінню. Яке нескінченне розмаїття ми знаходимо у творінні. Бог дав кожному з нас дари. У кожного з нас є кілька різних дарів від Бога, які ми можемо використовувати, щоб зробити цей світ красивішим і кращим. У цьому, власне, і полягає мета цих дарів.

Пам'ятайте нашу мету. **Божа ціль у нашому житті — зробити інших людей успішними.** Бог дав нам спасіння. **Бог дав нам воскресіння.** Бог дав нам місце на небі. Бог нам просто дає і дає. Він розсипав Свої дари безкоштовно. І так само маєте робити й ви — маєте наслідувати Бога. Думаю, Бог благословить вас, якщо ви про це пам'ятатимете, якщо будете смиренними. Віддайте ту добру репутацію, яку ви маєте, Самому Ісусові Христу. Як підійде до вас хтось і скаже: «Який же Ви хороший брат!» — скажіть на це: «Дякую, але це лише тому, що Ісус мене таким робить. Два роки тому я таким не був. Це тільки завдяки Ісусу!»

Тож скажімо на це: «Алілуя!» Амінь.

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам.**